

[Fuglsang.]

enskoster respekteret også af lovgivningsmagten, som ikke alene kræver fuld dækning for dyrtiden, men som også kræver deres lønmæssige andel af den rationaliseringsgevinst, som indhøstes i disse år.

I strid med hele udviklingen, både med det stadig mere opslidende tempo på vore rationaliserede virksomheder og med den konstante arbejdsløshed, er i vore øjne den forhøjelse af aldersgrænsen for at få folkepension, der har fundet sted. Der bliver her et spand af år mellem den tid, hvor man endnu har let ved at få arbejde, og den tid, hvor man kan få folkepension. På den baggrund har vort parti da også stillet forslag om igen at få aldersgrænsen sat ned.

Dertil kommer, at på den anden side rykker de store årgange frem med deres arbejdsmæssige og uddannelsesmæssige problemer. Lad mig nævne, at man har beregnet det årlige behov for lærepladser til ca. 28 000. Heroverfor står i praksis for første halvår i år 10 210 lærepladser mod 11 710 i fjor. Stillet over for disse kendsgerninger er det nødvendigt, at regeringen og folketinget tager deres ansvar. Det samme gælder med hensyn til den højere uddannelse, ikke mindst for også på dette område at imødekomme vort lands almindeligt stigende behov for teknikere, hvis man vil hævde sig i den hårde internationale konkurrence.

Vi ved, at dette koster penge, ligesom det også vil koste penge at omsætte den nye skolelov i levende, frugtbar virkelighed, men det er i en tid, hvor der tales meget om investering, ikke den dårligste investering, der foretages i ungdommens uddannelse, og hvad pengene angår, vil jeg også her pege på militæret, så sandt som det for mig er mere nødvendigt, at der bygges skoler end kaserner, mere nødvendigt, at der uddannes lærere, end at der uddannes officerer.

Endelig et par ord om udviklingen i landbruget og i denne forbindelse først flugten fra land til by. Hvorfor denne flugt? Der kan være mange årsager, men en væsentlig årsag er den samme som den, der ligger bag disse års store udvandring, nemlig den simple og hårde kendsgerning, at disse mennesker ikke dér, hvor de kommer fra, har kunnet finde en fremtid for sig selv og

deres evner. På landet fortrænges de dels af mekaniseringen, dels også af den alt for ringe udstykning, både fordi lovgivningen ikke har vist sig tilstrækkelig, og fordi de love vi har, ikke administreres tilstrækkelig effektivt. Vi kommunister vil støtte husmændenes krav om ændring af disse forhold. Vi støtter kravet om, at ingen må eje eller drive mere end én ejendom. Vi ønsker videre retten til ekspropriation gennemført, hvor det er nødvendigt, både når det gælder oprettelsen af nye brug, og når det gælder fremskaffelse af tillægsjord, og vi ønsker låneforholdene således ændret, at de svarer til tidens krav; det gælder bl. a. byggelånene og deres størrelse. Også her møder man, ikke mindst fra borgerlig side, spørgsmålet om, hvem der skal løse disse opgaver, og hvordan de skal løses, og de ledsages af et angreb på den statsfinansierede udstykning. Ja men hvor skulle den ellers komme fra? Er der nogen, der tror, at der vil komme megen jord frem ved hjælp af hr. Garth-Grüner og hans Tolvmandsforeninger? Det vil der ikke, men Danmarks husmænd kunne have grund til at vente en virkelig positiv indsats af en regering, der i så udpræget grad bygger netop på arbejdere og det mindre landbrug, og mellem arbejdere og det mindre landbrug findes der ingen grundlæggende modsætninger.

Det er, selv om det modsatte med flid fremhæves, ikke arbejdernes skyld, at den i høj grad stigende produktivitet ikke omsættes i tilsvarende mindre omkostninger med hensyn til de varer, landbrugerne skal købe. Det, som er skyld heri, er monopolerne og deres konkurrencebegrænsende aftaler. Dertil kommer, at arbejdere og småbrugere i samme grad rammes af den almindelige offensiv, der ensidigt er vendt mod de små i samfundet. Et eksempel for landbrugets vedkommende er de kornordninger, som vi kommunister stemte imod, og som i virkeligheden er en støtte fra de små brug til de større kornproducerende brug.

Endelig til slut: der er brug for en ny politik, der er brug for en politik, som udadtil kan tjene til at fjerne storkrigens truende skygger fra vort land, og som politisk og handelsmæssigt kan sikre os de fredelige forbindelser og afsætningsmuligheder til alle sider, som vi har brug for. En politik, der indadtil sikrer, at vi uhæmmet af inden- som